

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตรอบบุรี

จัดทำโดย นางสาวศุภวรรณ ปทุมพงศ์
ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
สังกัด ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
สำนักงานเขตรอบบุรี

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๔๐
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร

สารบัญ

	หน้า
การจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี	
ความสำคัญของการศึกษา/ที่มาของการนำเสนอ	๑
วัตถุประสงค์	๑
เป้าหมาย	๒
แนวคิด/หลักการที่ใช้ในการศึกษา	๒
- นิยามและการแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่	๒
- การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการดำเนินการด้วย PDCA Cycle	๕
แนวทางการดำเนินการ ระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	๗-๙
ประโยชน์จากการศึกษา	๙
งบประมาณ	๙
แนวทางการติดตามและประเมินผล	๑๐
ข้อเสนอแนะ	๑๐
ภาคผนวก	

๑. หัวข้อ การจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี

๒. ความสำคัญของการศึกษา / ที่มาของการนำเสนอ

นโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว นับเป็นนโยบายที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร ในการส่งเสริมให้ทุกสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่ของแต่ละเขต โดยในส่วนของสำนักงานเขตธนบุรี ได้กำหนดให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการบริหารงาน ดังปรากฏตามวิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตธนบุรี “เมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ชุมชนสะอาดปลอดภัย ประชาชนมีสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี”

การส่งเสริมการท่องเที่ยวของสำนักงานเขตธนบุรี มีปัจจัยหนุนเนื่องมาจากความพร้อมของต้นทุนทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในพื้นที่เขต เนื่องจากเขตธนบุรีเป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานครที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงกรุงธนบุรีเป็นราชธานีสืบเนื่องมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น กรุงธนบุรีในอดีตเคยเป็นเมืองหน้าด่านการค้า และเป็นเมืองหลวงเก่าของประเทศ เป็นแหล่งรวมผู้คนจากหลายหลากชาติพันธุ์ทั้ง จีน รามัญ ลาว ไทย มุสลิม ตลอดจนชาติตะวันตกซึ่งเคยมีถิ่นพำนักพักอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างผสมกลมกลืน มีการผสมผสานทางวัฒนธรรมและมีการประกอบกิจการการค้าอยู่ในย่านฝั่งธนบุรีอย่างหนาแน่น ทำให้เขตธนบุรีเป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมจากหลากหลายชาติพันธุ์ ปรากฏในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อาทิ ศาลเจ้า มัสยิด โบสถ์คริสต์ และวัดซึ่งตั้งอยู่เรียงรายทั่วไปภายในพื้นที่เขต ทำให้พื้นที่เขตธนบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่มากมาย แต่การจัดการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ยังขาดความเป็นระบบและความละเอียดครบถ้วนทำให้ผู้เข้ารับบริการตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่ได้รับความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ พิจารณาแล้วเห็นควรจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีขึ้น ทั้งนี้เพื่อรวบรวมและจัดระเบียบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นระบบ พร้อมปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลของประชาชนทั่วไปและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายต่อไป ซึ่งการดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากกรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ด้านที่ ๖ มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ มิติที่ ๖.๒ เมืองแห่งนักท่องเที่ยวระดับโลก เป้าหมายที่ ๖.๒.๑ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวระดับโลก

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อรวบรวมและจัดระเบียบฐานข้อมูลสถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีเพื่อประกอบการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของสำนักงานเขต

๓.๒ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลของประชาชนทั่วไปและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายต่อไป

๔. เป้าหมาย

๔.๑ จัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีแล้วเสร็จพร้อมเผยแพร่สู่ช่องทางสาธารณะที่กำหนด ภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕

๔.๒ ประชาสัมพันธ์ช่องทางการเข้าถึงข้อมูลสู่ประชาชนทั่วไปเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีและสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้อ้างอิงประกอบการดำเนินการต่างๆ ได้ กำหนดแล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๕

๕. แนวคิด/หลักการที่ใช้ในการศึกษา

๕.๑ นิยามและการแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

กรุงเทพมหานคร โดยสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ได้ให้นิยามของคำว่าแหล่งท่องเที่ยวว่า หมายถึงสถานที่ที่มีความสำคัญ มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าน่าสนใจดึงดูดให้ผู้คนมาเยี่ยมชมเยือน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราว สถานที่ วัตถุ สิ่งของ ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพฯและพื้นที่เชื่อมโยง ทั้งที่อยู่ในความรับผิดชอบและไม่อยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามความสำคัญและสภาพแวดล้อม ได้ ๑๒ ประเภทดังนี้

๑. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : (Eco-tourism) หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น โดยอาจมีเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องโดยการจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น จะต้องมีการบูรณาการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศนั้น มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๒. แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวิทยาการ (Arts and Sciences Educational Attraction Standard) หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถเพิ่มเติมได้อีกมากมายตามความนิยมของคนในแต่ละยุคสมัย เมื่อมีการระบุชัดว่ากิจกรรมนั้นๆ สามารถให้ความรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ปัจจุบันมีปรากฏอยู่หลายๆ แห่ง ตัวอย่าง เช่น พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และ MICE (Meeting & Incentives & Conventions & Exhibitions) เป็นต้น

๓. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์(Historical Attraction) หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑ์ วัด ศาสนสถาน และสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะและสถาปัตยกรรม

๔. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ : (Natural Attraction) หมายถึงสถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัตว์หายากที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้

๕. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ : (Recreational Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนและเสริมสร้างสุขภาพให้มีความสุข สนุกสนานรื่นรมย์ บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ แม้ไม่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมแต่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัย ตัวอย่างเช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิง สวนสัตว์ สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ สวนสาธารณะ และสนามกีฬา

๖. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ขนเผ่า เป็นต้น ตัวอย่าง ของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยในประเภทนี้ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานแสดงของ ช้างจังหวัดสุรินทร์ งานร่มก่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

๗. แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสำหรับแหล่งท่องเที่ยว น้ำพุร้อนธรรมชาติ มีจุดประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติอย่างชัดเจน โดยเน้นในด้าน การกำหนดมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับการบริการต่างๆ เนื่องจากการท่องเที่ยวประเภทนี้จะต้องคำนึงถึงด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ และต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากน้ำพุร้อน จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติประเภทหนึ่ง ซึ่งหากไม่มีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวใดๆ อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติได้ นอกจากนี้การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ยังมีเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลแหล่งท่องเที่ยวได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของตน และยังสามารถใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญเพื่อประกอบการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นการเพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนธรรมชาติของ ประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

๘. แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด (Beach Attraction) หมายถึงสถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น

๙. แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก หมายถึงสถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีน้ำตกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไป ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งน้ำตก ได้แก่ การว่ายน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร การเดินสำรวจน้ำตก การล่องแก่ง การดูนก และการตกปลา เป็นต้น

๑๐. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ หมายถึงสถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีถ้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไป ด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ ได้แก่ การเข้าชมบรรยากาศและหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ การศึกษาด้านโบราณคดีของมนุษย์ยุคต่างๆ ที่เคยอาศัยในถ้ำ การนมัสการพระพุทธรูป การให้อาหารสัตว์ การปิกนิกและรับประทานอาหาร เป็นต้น

๑๑. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทเกาะ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีเกาะเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดธรรมชาติ และอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ ได้แก่ การดำน้ำ การดูปะการังและสัตว์ทะเล การเล่นน้ำ การเที่ยวชมชายหาดหรือน้ำตก การดูนก เป็นต้น

๑๒. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทแก่ง : แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีแก่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน และมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ (ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขต สามารถแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีได้ดังนี้

๑. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์(Historical Attraction) ในพื้นที่ อาทิ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เขตธนบุรี พิพิธภัณฑสถานบ้านกุฎิจีน วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร วัดกัลยาณมิตร วรมหาวิหาร วัดอินทารามวรวิหาร เป็นต้น

๒. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อ นันทนาการ : (Recreational Attraction) ในพื้นที่ อาทิ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาท่าพระ

๓. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) ในพื้นที่ อาทิ ย่านกะดีจีน ย่านตลาดพลู

โดยแหล่งท่องเที่ยวทั้ง ๓ ประเภทภายในพื้นที่เขต ส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้ง ๗ แขวงของเขตธนบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแขวงศิริบุญชัย แขวงวัดกัลยาณณ์ แขวงบางยี่เรือ และแขวงตลาดพลู

๕.๒ การปรับปรุงและพัฒนาระบบการทำงานขององค์กรให้ดีขึ้นโดยใช้ PDCA Cycle

วงจรรวมควบคุมคุณภาพ (PDCA Cycle) หรือ วงจรเดมมิง (Deming Cycle) คือ แนวคิดการพัฒนาการทำงานเพื่อควบคุมคุณภาพงานให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พัฒนามาจากแนวคิดของ วอลท์เทอร์ ชิวฮาร์ท (Walter Shewhart) นักสถิติในงานอุตสาหกรรม ต่อมาแนวคิดนี้เริ่มเป็นที่รู้จักกันมากขึ้นเมื่อ เอ็ดวาร์ด เดมมิง (W.Edwards Deming) นักจัดการบริหารคุณภาพ ได้นำเสนอและเผยแพร่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการทำงานของพนักงานภายในโรงงานให้ดีขึ้น ซึ่งจะใช้ในการค้นหาปัญหาอุปสรรคในขั้นตอนการทำงานโดยพนักงานจนเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่าวงจรเดมมิง หรือ วงจร PDCA

แนวคิดวงจร PDCA เป็นแนวคิดที่ง่ายไม่ซับซ้อน สามารถนำไปใช้ได้เกือบจะทุกกิจกรรม จึงทำให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากขึ้นทั่วโลก PDCA เป็นอักษรนำของภาษาอังกฤษ ๔ คำคือ

๑.การวางแผนงาน และการกำหนดวิธีการ (Plan) คือ การวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการทำงานที่ได้ผลงานการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การพัฒนาสิ่งใหม่ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีส่วนที่สำคัญเช่น การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการ และกำหนดงบประมาณที่จะใช้ การวางแผนที่ดีควรต้องเกิดจากการศึกษาที่ดีมีการวางแผนไว้รัดกุมรอบคอบปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของงานและสถานการณ์ แผนที่ได้ต้องช่วยในการคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นและสามารถช่วยลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

๒.การปฏิบัติตามแผน (Do) คือการดำเนินการเพื่อให้ได้ตามแผนที่มีการกำหนดไว้ อาจมีการกำหนดโครงสร้างคณะทำงานรองรับการดำเนินการเช่น คณะกรรมการ ฯลฯ กำหนดวิธีในการดำเนินงาน ขั้นตอน ผู้ดูแลรับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบและทำการประเมินผล

๓.การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ ขั้นตอนที่เริ่มเมื่อมีการดำเนินโครงการตามข้อ.๒ ควรจะต้องทำการประเมินผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อาจประเมินในส่วน การประเมินผลงานการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินตามขั้นตอน และการประเมินผลงานตามเป้าหมายของแผนงานที่ได้มีการกำหนดไว้ ในการประเมินนี้เราอาจสามารถทำตัวเองโดยใช้คณะกรรมการที่รับผิดชอบในแผนการดำเนินงานภายในเป็นการประเมินตนเอง แต่การใช้คนภายในอาจทำให้ขาดความน่าเชื่อถือหรือประเมินผลได้ไม่เต็มที่ หากมีการตั้งคณะประเมินจากภายนอกมาช่วย เพราะน่าจะได้ผลการประเมินที่ดีกว่าและมีการประเมินผลรอบด้านมากขึ้น

๔.การปรับปรุงแก้ไขพัฒนาต่อเนื่อง (Act) คือ การนำผลประเมินที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาแผน ในการปรับปรุงต่อไป ในส่วนนี้ควรจะเสนอแนะปัญหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาระบบที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีกไม่มีที่สิ้นสุด

ประโยชน์ของ PDCA ที่ใช้ในการวางแผนมีดังนี้

๑. เพื่อป้องกัน

๑.๑ การนำวงจร PDCA ไปใช้ทำให้ผู้ปฏิบัติมีการวางแผน การวางแผนที่ดีช่วยป้องกันปัญหาที่ไม่ควรเกิด ช่วยลดความสับสนในการทำงานลดการใช้ทรัพยากรมากหรือน้อยเกินความพอดีและลดความสูญเสียในรูปแบบต่างๆ

๑.๒ การทำงานที่มีการตรวจสอบเป็นระยะ ทำให้การปฏิบัติงานมีความรัดกุมยิ่งขึ้นและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วก่อนจะลุกลาม

๑.๓ การตรวจสอบที่นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วไม่เกิดซ้ำหรือลดความรุนแรงของปัญหา ถือเป็น การนำความผิดพลาดมาใช้ให้เกิดประโยชน์

๒. เพื่อแก้ไขปัญหา

๒.๑ ถ้าเราลงมือปฏิบัติแล้วปรากฏว่าเจอสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่สะดวก ไม่มีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที

๒.๒ การใช้ PDCA เพื่อการแก้ปัญหาคือการตรวจสอบว่ามีอะไรบ้างที่เป็นปัญหา เมื่อพบปัญหาก็นำมาวางแผนเพื่อดำเนินการตามวงจร PDCA ต่อไป

๓. เพื่อปรับปรุง PDCA เพื่อการปรับปรุง คือ ไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาเป็นการจัดการกับความเสี่ยงเชิง ป้องกัน (Preventive Risk Management) แต่เราต้องเสาะแสวงหาสิ่งต่างๆหรือวิธีการที่ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตความปลอดภัยในโรงพยาบาล เมื่อเราคิดว่าจะปรับปรุงอะไรก็ให้ใช้วงจร PDCA เป็นขั้นตอนในการปรับปรุง

ดังนั้น การนำระบบ PDCA มาพิจารณาประกอบการดำเนินการจะทำให้สามารถพัฒนาระบบงานที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีก โดยควรจะมีการดำเนินการต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุดจึงเป็นที่มาขอแนวคิดการควบคุมคุณภาพที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๖. แนวทางการดำเนินการ ระยะเวลา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินการประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ทบทวนวรรณกรรม ประกอบกับการลงพื้นที่สำรวจและสอบถามข้อมูลจากผู้ที่อาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยว ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ก่อนเผยแพร่สู่สาธารณะตามช่องทางที่กำหนด โดยจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการจากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๖๕ – ธันวาคม ๒๕๖๕

ขั้นตอนการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี

๑. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตธนบุรี ในฐานะผู้รับผิดชอบการดำเนินการ ดำเนินการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และระยะเวลาในการดำเนินการ
๒. กำหนดผู้รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการ
๓. วางแผนการทำงานโดยพิจารณาจากประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
๔. สำรวจที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำและรวบรวมข้อมูล
๕. แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีเพื่อดำเนินการและติดตามตรวจสอบการทำงาน จำนวน ๓ คณะ ประกอบด้วย
 - คณะทำงานรวบรวมข้อมูล ทบทวนวรรณกรรม ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ความถูกต้องของข้อมูลในเบื้องต้น
 - คณะทำงานตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของข้อมูล ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ ผู้นำชุมชน ผู้นำทางศาสนา ประชาชนชาวบ้าน ฯลฯ
 - คณะทำงานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล จัดทำข้อมูลเพื่อประกอบการเผยแพร่สู่สาธารณะตามช่องทางที่กำหนด
๖. กำหนดวิธีการ ขั้นตอนการดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ และผู้รับผิดชอบ
๗. กำหนดวิธีการรับรองและตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ และมีความชัดเจน
๘. ประชุมคณะทำงานร่วมกันเพื่อระดมสมองเป็นระยะๆตลอดการดำเนินการ ร่วมประเมินปัญหา / จุดอ่อน / ข้อดี / จุดแข็ง ที่พบเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
๙. เผยแพร่ผลการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีที่ผ่านการศึกษารับรองจากคณะทำงานจัดทำสู่สาธารณะตามช่องทางที่กำหนด

การดำเนินการจัดทำ ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
<p>การวางแผน (Plan)</p> <p>๑. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตธนบุรี ในฐานะผู้รับผิดชอบการ ดำเนินการ ดำเนินการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และระยะเวลาในการดำเนินการ</p> <p>๒. กำหนดผู้รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ ดำเนินการ</p> <p>๓. วางแผนการทำงานโดยพิจารณาจากประเภท ของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่</p> <p>๔. สำรวจพื้นที่ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำและรวบรวม ข้อมูล</p>	<p>๑ มิถุนายน – ๓๐ มิถุนายน ๒๕</p>	<p>- ผู้บริหารสำนักงานเขตธนบุรี</p> <p>- หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ และ หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาชุมชน</p> <p>- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้าน การส่งเสริมการท่องเที่ยว ฝ่าย พัฒนาชุมชนฯ</p>
<p>ปฏิบัติตามแผน (Do)</p> <p>๕. แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลแหล่ง ท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีเพื่อดำเนินการและ ติดตามตรวจสอบการทำงาน จำนวน ๓ คณะ ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะทำงานรวบรวมข้อมูล ทบทวนวรรณกรรม ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ความถูกต้องของข้อมูลใน เบื้องต้น - คณะทำงานตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของ ข้อมูล ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ ผู้นำชุมชน ผู้นำทางศาสนา ประชาชนชาวบ้าน ฯลฯ - คณะทำงานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ข้อมูล จัดทำข้อมูลเพื่อประกอบการเผยแพร่สู่สาธารณะ ตามช่องทางที่กำหนด <p>๖. กำหนดวิธีการ ขั้นตอนการดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ และผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน</p>	<p>๑ กรกฎาคม – ๓๐ กันยายน ๒๕</p>	<p>๑.เจ้าอาวาสวัดในพื้นที่</p> <p>๒.โต๊ะอิหม่ามมัสยิดในพื้นที่</p> <p>๓.คุณพ่อบาทหลวงโบสถ์ในพื้นที่</p> <p>๔.สำนักงานเขตธนบุรี</p> <p>๕.ผู้แทนชุมชนในพื้นที่</p> <p>๖.ปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่</p> <p>๗. สภาวัฒนธรรมเขตธนบุรี</p> <p>๘.องค์กรภาคประชาชน</p> <p>๙.สถานศึกษาระดับต่างๆในพื้นที่.</p> <p>๑๐.หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ภายในพื้นที่</p>

การดำเนินการจัดทำ ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) ๗. กำหนดวิธีการรับรองและตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำและมีความชัดเจน คณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้ได้ผลการดำเนินการที่ต้องถูกต้อง แม่นยำและตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	๑ ตุลาคม – ๓๐ พฤศจิกายน ๖๕	- คณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้ง
๘. เผยแพร่ผลการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีที่ผ่านการศึกษารับรองจากคณะทำงานจัดทำสู่สาธารณะตามช่องทางที่กำหนด	๑ ธันวาคม – ๓๑ ธันวาคม ๖๕	- คณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้ง
ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาต่อเนื่อง (Act) ตลอดการดำเนินการ ควรจัดให้มีการประชุม คณะทำงานร่วมกันเพื่อระดมสมองเป็นระยะๆ เพื่อร่วมกันพิจารณาปัญหา จุดอ่อนจุดแข็ง และข้อดีข้อเสียที่พบเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ก่อนนำผลที่ได้เสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาใช้วางแผนการดำเนินงานต่อไป	๑ มิถุนายน – ๓๑ ธันวาคม ๖๕	- คณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้ง

๗. ประโยชน์จากการศึกษา

๗.๑ สำนักงานเขตธนบุรีมีฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ครบถ้วน ข้อมูลมีความถูกต้อง แม่นยำ

๗.๒ สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทั่วไปและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีและสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้อ้างอิงประกอบการดำเนินการต่างๆได้

๘. งบประมาณ

ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณ

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ ระดับผลผลิต (output) และระดับผลลัพธ์ (outcome)

ระดับผลผลิต (output) เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใช้ประโยชน์ และเข้าสืบค้นฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีตามช่องทางสาธารณะที่กำหนดได้

ระดับผลลัพธ์ (outcome) ข้อมูลจากฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรีมีความถูกต้อง แม่นยำ สามารถนำไปอ้างอิงได้ และสามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลของประชาชนทั่วไปและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรมีการศึกษา สืบค้น และรับฟังข้อมูลข้อคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาข้อมูลตลอดจนวิธีเข้าถึงสืบค้นข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

๑๐.๒ ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาการใช้สื่อสัญลักษณ์และภาษาสากลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิ การใช้ Pictogram ระบุจุดสำคัญในแหล่งท่องเที่ยว อาทิ จุดจำหน่ายอาหาร จุดจำหน่ายของที่ระลึก จุดจอดรถ ฯลฯ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อรองรับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ด้านที่ ๖ มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ มิติที่ ๖.๒ เมืองแห่งนักท่องเที่ยวระดับโลก เป้าหมายที่ ๖.๒.๑ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวระดับโลก

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑ คณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตธนบุรี ประกอบด้วย

๑. เจ้าอาวาสวัดในพื้นที่
๒. โต้ะอิหม่ามมัสยิดในพื้นที่
๓. คุณพ่อบาทหลวงโบสถ์ในพื้นที่
๔. อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
๕. อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๖. ผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมในพื้นที่
๗. ผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในพื้นที่
๘. ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่
๙. ผู้อำนวยการเขตธนบุรี
๑๐. ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตธนบุรีสั่งการฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๑๑. หัวหน้าฝ่ายทั้ง ๑๐ ฝ่าย
๑๒. สภาวัฒนธรรมเขตธนบุรี
๑๓. องค์กรเอกชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
๑๔. ประธานชุมชน ๔๓ ชุมชน
๑๕. ประชาชนชาวบ้าน

ฯลฯ

ภาคผนวก ๒ ตารางแสดงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ : แบ่งตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว
แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์(Historical Attraction)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	หมายเหตุ
๑.	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกรุงเทพมหานคร เขตรธนบุรี	แขวงวัดกัลยาณ์	
๒.	พิพิธภัณฑสถานบ้านกุฎีจีน	แขวงวัดกัลยาณ์	
๓.	วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร	แขวงวัดกัลยาณ์	
๔.	วัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร	แขวงวัดกัลยาณ์	
๕.	ชุมชนกุฎีจีน	แขวงวัดกัลยาณ์	
๖.	โบสถ์ช่างตาครุฑ	แขวงวัดกัลยาณ์	
๗.	เรือนจันทนภาพ	แขวงวัดกัลยาณ์	
๘.	ศาลเจ้าเกียนอันเกง	แขวงวัดกัลยาณ์	
๙.	มัสยิดบางหลวง	แขวงวัดกัลยาณ์	
๑๐.	บ้านพระยาราชานุประดิษฐ์	แขวงวัดกัลยาณ์	
๑๑.	วัดบุปผาราม	แขวงวัดกัลยาณ์	
๑๒.	บ้านพาทยโกศล	แขวงวัดกัลยาณ์	
๑๓.	วัดประดิษฐาราม (วัดมอญ)	แขวงศิริบุญจี่	
๑๔.	วัดบางไส้ไก่ (วัดลาว)	แขวงศิริบุญจี่	
๑๕.	พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้า ตากสินมหาราช (วงเวียนใหญ่)	แขวงบางยี่เรือ	
๑๖.	วัดโพธิ์นิมิตรวรวิหาร	แขวงบางยี่เรือ	
๑๗.	วัดอินทารามวรวิหาร	แขวงบางยี่เรือ	
๑๘.	ชุมชนโรงเจ	แขวงบางยี่เรือ	
๑๙.	ตลาดวัดกลาง (วัดจันทารามวรวิหาร)	แขวงบางยี่เรือ	
๒๐.	วัดราชคฤห์	แขวงบางยี่เรือ	

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์(Historical Attraction)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	หมายเหตุ
๒๑.	ศาลเจ้าแม่อาเนี้ยว (โอรเจียะหยาเนี้ยวเก็ง)	แขวงบางยี่เรือ	
๒๒.	ศาลเจ้าตึกดิน	แขวงบางยี่เรือ	
๒๓.	สถานีรถไฟตลาดพลู	แขวงตลาดพลู	
๒๔.	ศาลเจ้าพ่อพระเพลิง	แขวงตลาดพลู	
๒๕.	วัดวรามาตยภณทสธารา (วัดขุนจันทร์)	แขวงตลาดพลู	
๒๖.	ศาลเจ้ากวนอู	แขวงตลาดพลู	
๒๗.	วัดใหม่ยายนุ้ย	แขวงตลาดพลู	
๒๘.	วัดบางน้ำชน	แขวงสำเหร่	

แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ : (Recreational Attraction)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	หมายเหตุ
๑.	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาท่าพระ	แขวงบुकคิโล	
๒.	ศูนย์การค้าริเวอร์ไซด์ พลาซ่า	แขวงสำเหร่	

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	ที่ตั้ง	หมายเหตุ
๑.	ย่านกะดีจีน	แขวงวัดกัลยาณ์	
๒.	ย่านตลาดพลู	แขวงตลาดพลู	

ภาคผนวก ๓ นโยบายด้านการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ภายใต้แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕)

กรุงเทพมหานครได้จัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ซึ่งขณะนี้อยู่ในช่วงของการใช้แผนพัฒนาฯ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จะเป็น ปีงบประมาณสุดท้ายของการดำเนินงานตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ซึ่งในช่วงเวลาของการใช้แผนพัฒนาฯ ทั้ง ๒ ระยะ ได้เกิดสถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้นในประเทศและมีผลต่อสภาพแวดล้อมทางการบริหารและการให้บริการประชาชนของกรุงเทพมหานครอย่างมาก เช่น ความแตกต่างทางความคิดจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการบริหารประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติราชการหลายประการ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยเฉพาะในเรื่องของฝุ่นควันในอากาศ และล่าสุด คือ การเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิดา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ ที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกกระดับ ความรุนแรงที่เกิดจากการแพร่ระบาดกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของโลก กรุงเทพมหานครก็ได้รับผลกระทบ ดังกล่าวเช่นกัน โดยเฉพาะในเรื่องรายได้ของเมืองที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งกระทบต่องบประมาณที่จะ นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเมืองในด้านต่าง ๆ โดยสถาบันทางวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประเมินว่าสภาวะชบเซาทางเศรษฐกิจจะยังคงต่อเนื่องไปจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้นการพิจารณา โครงการยุทธศาสตร์เพื่อบรรจุในแผนปฏิรูปราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงให้ความสำคัญ กับประเด็นพัฒนาและโครงการที่มีความสำคัญและส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนเป็นอันดับแรก ในภาพรวมของทิศทางการพัฒนา กรุงเทพมหานครยังคงดำเนินโครงการเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครที่กำหนดเอาไว้ว่า ปี พ.ศ. ๒๕๗๕ กรุงเทพมหานครจะเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” โดยจะเป็นมหานครที่ปลอดภัยในทุกมิติ สร้างความสุขในการอยู่อาศัยร่วมกันของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ ทุกศาสนา ภายใต้การวางผังและการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกัน กรุงเทพมหานครจะเป็นเมืองสีเขียว สะดวกสบาย ไม่แออัด เป็นมหานครที่มีความเป็นประชาธิปไตย มีส่วนร่วม โปร่งใส เป็นศูนย์กลางการพัฒนา เศรษฐกิจและการเรียนรู้บนฐานของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการบริการสาธารณะที่มี ประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ข้อมูลที่ถูกต้อง และบุคลากรที่มี คุณภาพ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรุงเทพมหานครได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาตาม แผนปฏิรูปราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ไว้ จำนวน ๙๖ ตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนา ทั้ง ๗ ด้าน แบ่งเป็น ๓๖ เป้าหมาย ๒๐ มิติโดยมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนกรุงเทพมหานครสู่ความเป็นเมือง อัจฉริยะภายใต้การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Smart City and Sustainable Development Goals) โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๖ มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ มิติที่ ๖.๒ เมืองแห่งนักท่องเที่ยวระดับโลก เป้าหมายที่ ๖.๒.๑ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวระดับโลก.